

Pozitif, Zarif ve İnce Düşünen..

Sevgili Dostum,

Seni İTÜ'deki öğrencilik yıllarımdan beri tanıyorum. Üniversitede Yüksek Gerilim Tekniği Kürsüsünde asistan iken deneyler esnasında da tanıdım seni. Ama meslektaş olarak 1995 yılından bu tarafa yaptığımız sayısız çalışmada o kadar iyi tanıdım ki seni sevgili Mehmet; yalnızca seni değil, annenle babanla da tanıştım, evinde yattım birkaç gece; seni Ankara'da evimde yatırdım, ailemin adeta bir bireyi oldun, beraber yurtdışına gittim, sayısız günlerimiz geçti seninle bilgisayarın başında. Beraber çalıştık Oda'da çoğu kez gecenin iki'lerine kadar. Geceleri Aşti'den bindirdim seni son arabayla Bursa'ya dönmen için son anda. Yaptığımız her çalışmada her yönetmelikteki yoğun emek ve göz nurun unutulmaz. Metnin yazılmasından şekillerin çizilmesine, sayfa mizanpajından, tanıtım toplantılarına kadar çok emeğin var hem de pek çok.

Sevgili arkadaşım, senin kadar aşırı pozitif, senin kadar zarif ve ince düşünen çok az kişi gördüm hayatımda. Hayatımıza öyle bir girdin ki, seni unutmamız imkansız. Biliyor musun Mehmet, halâ senin gönderdiğin zeytin var kahvaltı masamda. Her sabah seni anıyoruz ailecek. Hatırladın mı arkadaşım, 2000 yılında bir akşam, evimde misafir odasında Elektrik Tesislerinde Topraklamalar Yönetmeliği çalışıyoruz seninle ikimiz.

Oğlum o tarihte 7 yaşında. Yanımıza geldi ve meraklı gözlerle ne yazdığımızı sorunca; sen cevaben taslak metni göstererek insanlar okusunlar diye yazıyoruz dedin. Oğlum hiç tereddütsüz hayli ilginç ve düşündürücü şu cevabı vermişti sana.

"Mehmet amca, biraz da onlar yazsın, siz okuyun..!"

Mehmetcim, bu olayı hiçbir zaman unutmadın. Ne zaman yan yana gelsek adamım Erhan ne yapıyor diye oğlumu daima sorardın. Rahat uyu arkadaşım, yazmaya devam edeceğiz tüm gücümüzle. Tüm devam eden çalışmalarımızı tamamlayacağız için rahat olsun. Bu Ülkede halâ henüz yazılmamış o kadar çok kuralızsızlık var ki! Kuralızsızlıklar denizinde adeta bulanık suda balık avlamaya çalışanlara inat yazacağız, meslek alanımızla ilgili tüm yönetmelikleri, tebliğleri.

Pozitif bilimin evrenselliği olacak önümüzdeki ışıklı yol.

Rahat uyu sevgili arkadaşım,

Sen hem kalbimizde olacaksın; hem de bu ışıklı yolun daimî bekçisi olarak kalacaksın!.

Dr. Elk. Y. Müh. Mehmet Akif ŞENOL

"Şen" Acılı veya Acılı "Şen"...!

Yazının başlığını koyarken çok düşündüm.
Acılı Şen mi demeliydim? Yoksa Şen acılı mı?
Sonuçta yukarıdaki gibi yaptım. Yani Şen tırnak içinde...

Neden mi böyle düşündüm.? Mehmet'in cenazesinde son ana kadar metanetime korudum.. Ama Burgaz'daki cami önüne çerçevesiz fotoğrafı ve yaka fotoğrafı geldiğinde kendimi tutamadım.

Boşaldım...

Babamın cenazesinde bile yapamadığım şeyi yaptım...

Fotoğraftaki Mehmet o kadar doğal idi ki. Belki de vesikalık olan dışımda gülümeyen, Şen olmayan fotoğrafını bulmak olası değildi.

Gözleri hariç...

Mehmet Şen'in gözleri kendisinin ve bütün kuşağının yaşadığı tüm acıları yansıtıyor.

Şen olmak O'nun doğasında var... Ama yaşanan acılar gülümsemenin ardına saklanamayacak kadar büyük. Bu nedenle başlığı nasıl yazarsam yazayım "Şen" daima tırnak içinde. Asla yapay değil. Ama belki de sıkıntılı ile etrafını rahatsız etmeme çabasımdan... Yapmacık değil..Kibarlığından hiç değil... Kibar değildi. Kaba da değil. Ama kimseyi kırmazdı....

En sıkıntılı olayları en içinden çıkılmaz durumları anlatabilmek için

dağarcığımda mutlaka bir fıkra bulunur, olayı fıkra ile özetlerdi.

Uysa da uymasa da...

İşte Mehmet'in dudağındaki gülümseme o fıkraların, yüzünde yer etmiş halidir...

Pek çoğumuzun, değerini, ölümünden sonra fark ettiğimiz

Mehmet Şen artık yok...

Belki de bizi çok uzaklardan dudaklarındaki o gülümsemeyle izliyor...?

Yani..."Şen"

Lütfü KIRAYOĞLU